

суб'єкта господарювання під час здійснення заходу державного нагляду та порядок оформлення його результатів.

Отже, можна дійти висновку, що особливістю державного нагляду у сфері фармацевтичної діяльності є те, що: а) об'єктом контролю виступають якості лікарських засобів, порядок їх виробництва і реалізації. б) предметом контролю стають як самі лікарські засоби, так і документація, яка є необхідною для провадження фармацевтичної діяльності.

Список використаних джерел

1. Кобринський В. Ю. Адміністративно-правові аспекти визначення поняття контролю / В. Ю. Кобринський // Юридична Україна. 2006. № 12.

2. Хитра І. Я. Адміністративно-правовий механізм забезпечення банківської діяльності в Україні / І. Я. Хитра // Підприємництво, господарство і право. 2009. № 7.

3. Про затвердження Ліцензійних умов провадження господарської діяльності з виробництва лікарських засобів, оптової, роздрібною торгівлі лікарськими засобами : Наказ Міністерства охорони здоров'я України від 31 жовт. 2011 р. // Офіц. вісн. України. 2011. № 99.

4. Про лікарські засоби : Закон України від 4 квіт. 1996 р. // ВВР України. 1996. № 22.

Про основні засади державного нагляду (контролю) у сфері господарської діяльності : Закон України від 5 квітня 2007 р. // Відомості Верховної Ради України. 2007. № 29.

Ібрагімов Руслан Махірович,

ад'юнкт кафедри оперативно-розшукової діяльності Національної академії внутрішніх справ

НАПРЯМИ ПРОТИДІЇ ОПЕРАТИВНИМИ ПІДРОЗДІЛАМИ ЗЛОЧИНАМ У СФЕРІ ОБІГУ НАРКОТИЧНИХ ЗАСОБІВ

На сьогодні в Україні злочини, пов'язані зі збутом наркотичних засобів, психотропних речовин або їх аналогів та прекурсорів, набули ознак організованої злочинної діяльності та є різновидом спільної злочинної діяльності з метою безпосереднього вчинення тяжких або особливо тяжких злочинів учасниками такої організації [1, с. 6].

Тому, проблема організації ефективної протидії незаконному збуту наркотичних засобів, психотропних речовин, їх аналогів або прекурсорів, що вчинюється організованими групами та злочинними організаціями в Україні, закономірно посідає чільне місце в процесі стабілізації криміногенної ситуації в державі. Соціально-економічні перетворення, що відбуваються в країні, і труднощі, які об'єктивно переживає суспільство, вимагають від правоохоронних органів створення надійної системи протидії цим злочинам [2, с. 52].

Практична діяльність оперативних підрозділів у протидії злочинам у сфері обігу наркотичних засобів повинна бути спрямована на викриття правопорушень, пов'язаних з їх контрабандою, незаконним вирощуванням, виробництвом, виготовленням, придбанням, зберіганням, перевезенням, пересиланням чи збутом. Роботу з виявлення таких правопорушень потрібно розпочинати з вивчення оперативної обстановки в регіоні, під час якої встановлюється злочинний зв'язок між основними споживачами та розповсюджувачами наркотиків.

Ефективність виявлення злочинів у сфері обігу наркотичних засобів являє собою систему взаємозалежних елементів, а саме: а) аналітична робота і її інформаційне забезпечення; б) планування й реалізація запланованих заходів; в) взаємодія оперативних підрозділів з іншими державними контролюючими органами.

Своєчасне виявлення злочинів у сфері обігу наркотичних засобів здебільшого залежить від оперативності отримання інформації і гласним, і негласним шляхом про початковий стан злочину. Надходження цієї інформації можливе завдяки таким чинникам: належній організації оперативного обслуговування об'єктів і галузей економіки; оптимальній розстановці джерел оперативної інформації на об'єктах обслуговування й конфіденційному залученню осіб, які на них працюють [3, с. 193].

До основних напрямів оперативного пошуку злочинів у сфері обігу наркотичних засобів належать: факти вчинення або готування зазначених злочинів; предмети й документи, що містять ознаки злочинної діяльності; осіб, яких може бути віднесено до категорії підозрюваних, очевидців або потерпілих. Одержання під час ОРД повної й достовірної гласної та негласної інформації про ознаки підготовки або вчинення незаконного обігу наркотичних засобів має певні особливості, передусім – відсутність заяв потерпілих та очевидців. У такому випадку оперативному співробітнику слід вчасно прийняти

рішення про оперативну перевірку отриманих відомостей, визначити коло осіб, причетних до наркозлочину, і послідовність здійснення заходів щодо його виявлення.

Основними напрямками оперативно-розшукового документування є такі: встановлення осіб, які можуть бути свідками в кримінальному провадженні; виявлення предметів і документів, які мають доказове значення; фіксація дій підозрюваних осіб для подальшого використання отриманих даних під час розслідування. Варто акцентувати на важливості отримання інформації в процесі документування фактів незаконного обігу наркотичних засобів за допомогою мережі Інтернет.

Під час документування оперативні працівники мають уживати заходів щодо виявлення та збереження предметів і документів, які після відкриття кримінального провадження можуть стати доказами у справі, серед них: наркотичні речовини; сировина для їх виготовлення; інструменти і пристосування для виготовлення, уживання, зберігання, перевезення наркотиків; поштові й телеграфні відправлення (листи, телеграми, заповнені бланки на відправлення посилок, бандеролей, грошові перекази); грошові вклади в банках (пластикові картки); проїзні квитки; підроблені рецепти, документи про списання, прийом, відправлення, перевезення, переробку наркотиків, а також акти документальних ревізій [4, с. 52].

Слід зауважити, що продаж наркотиків через Інтернет дуже ускладнює роботу правоохоронних органів. Зокрема, новітні технології дозволяють групам наркобізнесу застосовувати такі методи при скоєнні злочинів: приховування електронної інформації про постачання незаконних партій наркотиків шляхом кодування електронних послань, шляхом використання неконтрольованих засобів електронного зв'язку; відмивання доходів від наркобізнесу за допомогою електронних переказів.

Одна з головних переваг Інтернету у випадку незаконного розповсюдження наркотиків — складність проведення оперативних заходів з виявлення та затримання злочинців та можливість швидко й анонімно діяти у кіберпросторі [5].

Зважаючи на викладене можна дійти висновку про те, що важливим для підвищення ефективності протидії злочинам у сфері обігу наркотичних засобів є розроблення пропозицій щодо модернізації методики виявлення та документування цього злочину.

Список використаних джерел

1. Фоменко А.Є. Вступне слово. Науковий вісник Дніпропетровського державного університету внутрішніх справ: Науковий журнал. – 2018. – Спеціальний випуск № 1 (91) «Протидія наркозлочинності в Україні та у світі: проблеми та шляхи їх вирішення». С. 6–7.

2. Кириченко О.В., Міщанинець О.М. Кримінально-правові засоби протидії незаконному збуту наркотичних засобів, психотропних речовин, їх аналогів або прекурсорів, що вчинюється організованими групами та злочинними організаціями. Науковий вісник Дніпропетровського державного університету внутрішніх справ: Науковий журнал. – 2018. – Спеціальний випуск № 1 (91) «Протидія наркозлочинності в Україні та у світі: проблеми та шляхи їх вирішення». С. 52–56.

3. Грень Р.Р. Організаційно-правові основи діяльності оперативних підрозділів правоохоронних органів України у протидії злочинам у сфері обігу наркотичних засобів: дис. ... канд. юрид. наук : 12.00.09. Київ, 2017. 264 с.

4. Саковський А.А., Климчук М.П. Особливості документування кримінальних правопорушень, пов'язаних із незаконним обігом наркотичних засобів, психотропних речовин, прекурсорів та їх аналогів. Юридичний часопис Національної академії внутрішніх справ. 2019. № 2 (18). С. 49–59.

5. Телійчук В.Г. Оперативно-розшукова протидія наркозлочинності в мережі Інтернет як стратегія протидії наркозлочинності в Україні. Науковий вісник Дніпропетровського державного університету внутрішніх справ: Науковий журнал. – 2018. – Спеціальний випуск № 1 (91) «Протидія наркозлочинності в Україні та у світі: проблеми та шляхи їх вирішення». С. 115–122.

Кравець Вікторія Вікторівна,

ад'юнкт кафедри публічного управління
та адміністрування Національної академії
внутрішніх справ

АДМІНІСТРАТИВНО-ПРАВОВА ХАРАКТЕРИСТИКА МЕДИЧНОГО ОБСЛУГОВУВАННЯ НАСЕЛЕННЯ: ПОНЯТТЯ ТА СПЕЦИФІКА

Необхідно відзначити те, що поняття «медична послуга» з'явилося у законодавстві України ще на початку 90-х років минулого сторіччя, однак до цього часу у більшості актів